

CONVENI ENTRE L'ESGLÉSIA VALENCIANA I LA GENERALITAT

Una unió beneïda

El Patrimoni històric de l'Església valenciana, com a la resta dels Països Catalans, és molt important i valuós. Després de molts contactes i negociacions entre Església i Generalitat valenciana, finalment aquestes institucions han arribat a un acord.

Nel·lo Pellicer

El passat 27 de juliol es firmava el conveni-marc de col·laboració en matèria de patrimoni històric i artístic entre la Generalitat valenciana i l'Església catòlica. A l'avinguda de Campanar, seu de la Conselleria de Cultura, estampaven la seua firma el conseller Cebrià Ciscar i el bisbe delegat al País Valencià per a les relacions amb la Generalitat, Rafael Sanus, per a allò que ve a ser la primera voluntat d'acord.

Així finalitzava un llarg procés, iniciat l'any 1985, quan l'arquebisbe nomenà Santiago García Aracil representant dels bisbes del País Valencià per a les converses amb la Generalitat. Fou aleshores quan s'engegaren aquestes negociacions amb l'objectiu d'arribar a diversos acords-marc, el primer dels quals és aquest de patrimoni artístic que s'ha formalitzat definitivament.

El conveni estipula la constitució d'una comissió mixta que ha de coordinar les actuacions sobre béns de ti-

tularitat eclesiàstica diocesana integrants del patrimoni històric valencià. Aquesta comissió estarà integrada pel conseller de Cultura i el bisbe delegat de les diòcesis valencianes, en qualitat de copresidents; el director general del Patrimoni Cultural i un membre designat pels bisbes en qualitat de vice-presidents; cinc vocals designats pel conseller i cinc designats pel bisbe delegat.

Aquesta comissió, que es constituirà el pròxim mes de setembre, s'ocuparà de quatre àmbits de treball: arxius i biblioteques, béns immobles, béns mobles i museus, arqueologia i difusió cultural.

El catàleg, prioritari

Les seues funcions són concretar els temes referents a la conservació, manteniment i restauració del patrimoni artístic; la realització del catàleg general de tots els béns existents; canalitzar i racionalitzar per ordre d'importància i d'urgència les peticions d'ajuda econòmica i també facilitar l'ús cultu-

ral d'aquests béns al servei del poble valencià.

Tot i que, fins fa poc, no hi havia cap acord entre aquestes dues institucions, la Direcció General del Patrimoni ha anat realitzant en els últims anys diverses intervencions en edificis de titularitat eclesial. Així, segons fonts d'aquest departament, des de l'any 1984 s'ha fet una inversió en la restauració de béns immobles d'uns 1.400 milions de pessetes, dels quals uns 33% s'ha destinat a restauració i a estudis previs de béns de l'Església.

Entre aquestes obres destaquen les intervencions en l'església de Sant Pere, a Xàtiva, encara en restauració, i a la qual s'han destinat unos 80 milions; Santa Maria de Requena amb 60 milions; Sant Joan del Mercat de València amb 32 milions i altres com l'ermita de Castellfort o l'església de Vilafamés, prop de Castelló.

Pel que fa a la inversió en la restauració de béns mobles, ha estat d'uns 20 milions, que s'han destinat, entre altres coses, a la recuperació de les Taules de Morella, a la restauració d'una part de l'espòli d'Eric *el belga*, també de Morella, i d'un gran nombre d'orgues del País Valencià.

De moment, i fins que no se'n confeccione el catàleg, no es pot conjecturar quines han de ser les primeres intervencions. El bisbe Sanus, per la seua banda, ha declarat en més d'una ocasió el seu interès per finalitzar la restauració de la catedral de València, com també d'ocupar-se del centre històric d'Oriola, entre altres projectes. □